

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

8. Dies Julii. Quod est sanitas ad videndum solem, hoc est gratia ad implendam legem. S. August. contra Faust. l. 15.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

8. DIES JULII.

Quod est sanitas ad videndum solem,
hoc est gratia ad implendam legem.
S. August. contra Faust. l. 15.

Gratia est I.
lux ani-
mæ.

Sine Dei lege, & gratiæ luce, vivimus tanquam homines fascinati, inter tot lumina, cæci; inter tot mysteria, stupidi; inter tot beneficia, ingrati; inter tot stimulos, obdurati; ad tot voces & clamores, surdi; inter tot divinos ardores, frigidi; cæcutimus, ut noctuæ; pugnamus, ut Andabata; palpamus in tenebris, ambulamus in laqueis, circumdamur innumetis periculis. Ubi non est lex, ibi non est lux. Neesse est, ne incedendo erres, videre SOLEM: neesse est, ne peccando pereas, implere legem: sine lege, jaces in fæce; sine sole, involveris nocte. Est rerum, quæ in sensus cadunt, lux facile princeps; tam clara, ut neminem lateat; tam præstans, ut nemini hactenus satis perspicuè pateat, sciaturque potius quid non sit, quam quid sit. Est enim lux mundi decus, cæli risus, colorum flos, hilaritas naturæ, vita rerum: gratia solis, oculorum delitiæ, Regina formarum, recreatio spiritus, Dei simulachrum, vinculum universi, admiratio sapientum, paludamentum Creatoris. Ut tenebris nihil funestius; ita & luce nihil venustius. Et tamen sic laudata lux, gratiæ tantum est umbra.

II. Cùm necdum audita fuisset illa vox procedens

Julius.

Tesserã.

527

dens à Patre luminum : (a) *Fiat lux; terra erat inanis, & vacua, & tenebræ erant super faciem abyssi.* Dum non affulget lux gratiæ, homo est terra, quia nil nisi terrena sapit: est inanis, quia cùm sit cælestium inanis, & nil nisi inania meditatatur; quasi nihilum, & inane reputatur coram Deo : est terra vacua, quia cùm nunquam illi vacat vacare rebus Divinis; vacua est anima ejus coram Deo: tenebræ sunt super eum, quia est filius tenebrarum : est quoque abyssus, imò in eo abyssus peccatorum, abyssum invocat miseriarum. At ubi anima audit dicentem: (b) *Surge, qui dormis, & illuminabit te Christus.* Mox nihil eo formosius, nihil amabilius oculis Dei, tametsi super solem lucidis, & qui totus erat tenebræ, & caligo, & nox; subito lux est: & ut filius lucis, seu radius quidam lucidus per cæli templa inedit; omnium cælestium oculos in se convertens, & ipsius adeò Regis æterni aspectus exhilarans. Si nobilissimi corporis lux est effusa participatio, quæ se in stellas, & specula, cæteraque pellucida penetrat, à Deo profecta gratia, divinam ejus, cum animis, quos subit, naturam communicat, quorum intueri speciem qui cupit, illuminata sole ei ystalla si cernat, soles planè in iis se totidem cernere affirmabit.

III. Quid vitreo speculo, atrore, ac materia, contemnendo pulchrius, ardentius, purius, cùm adversum solem repente conceperit? At hoc ludicrum est circulatoris è trivio, præ majestate animæ excipientis non solum Dei imaginem, sed ipsummet cum gratia Deum; nec modo quolibet, verùm pulcherrima, & præstantissima, quæ in eo lucent, trahentis.

Ut

(a) *Gen. 1. 3.* (b) *Ephes. 5. 14.*

Ut porrò, lux, cœlestium corporum maximè affinis, gaudet iis potissimum sese ostentare, quæ habent aliquid cœleste, velut sunt ignea, & pellucida; non dissimili modo illie regnat splendidiùs gratia, ubi plus flammæ incendit charitas. Inter hæc verò præcipue eminet lucis in tenebras potestas tanta, ut omnes quantumvis densatas nigrore, ac immensitate fusas, momento dissipet; sed multò adhuc citiùs, multoque potentiùs peccati sæva, & feralis nox, vel tenuissimo gratiæ radio, depulsa evanescit. Sed quod pretium gratiæ maximè commendat, est, quòd Deus assumpserit carnem humanam, ut pretio sui sanguinis, hoc est, infinito, eam nobis emeret, emptam tribueret, instituit pretiosissima, quibus comparetur, Sacramenta: sunt ad eam obtinendam, Prompta Angelorum ministeria, & intercessiones Sanctorum: totius Ecclesiæ, sponsæ Christi sollicitudo, cura, negotiatio, in eo est, ut acquiratur, & conservetur. Quot, quibusque modis ait Deus in anima, ut præparetur gratiæ? Ut autem observes Dei legem, conserva Dei gratiam; aliàs eveniet, quod dicit Poëta:

Exlex qui vivit, meritò sine lege peribit.

9. DIES JULII.

Virtus, nullo honestamento eget; ipsa & magnum sui decus est, & corpus suum consecrat. *Seneca Epist. 66.*

Gratia manu ducit ad virtutem.

ERis virtute vacuus, si gratia in te fuerit vacua. Cùm hac ubi inceperis negotiari, statim ad Virtutis te manu ducet contubernium,